

предмет: Верска настава

разред: четврти

радна недеља, датум: 4-9.5.2020.

редни број часа: 30.

наст.јединица: Пут ка вечности - Хришћанске врлине

Поздрав мојим четвртацима,

ХРИСТОС ВАСКРСЕ !

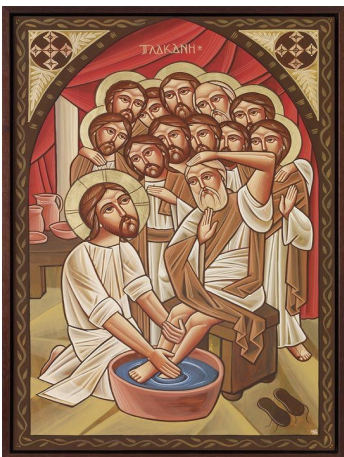
❖ Час почиње молитвама:

„Оче Наш, који си на небесима,
да се свети име Твоје,
да дође царство Твоје,
да буде воља Твоја и на земљи као на небу;
хлеб наш насušни дај нам данас;
и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим;
и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога. АМИН"

„Богородице Дјево,
радуј се благодатна Маријо, Господ је с Тобом,
благословена си Ти међу женама и благословен је Плод утробе Твоје,
јер си родила Спаситеља душа наших. АМИН"

„Анђеле Божији, чувару мој свети,
сачувај живот мој у страху Христа Бога,
утврди ум мој на правом путу,
учврсти душу моју у Божијој љубави,
да бих Тобом вођен,
добрио од Христа Бога велику милост. АМИН"

❖ Да се подсетимо:

Подсетићу вас на поступке, дела и особине које је чинио и имао Христос. Лечио је и помагао непознатима, хранио је гладне, учио је и бринуо о својим ученицима, учио је људе чак и када је тиме изазивао непријатељство и мржњу власти и оних који су били моћни. Прао је својим ученицима ноге, да им искаже поштовање, љубав и да их научи да нису они мање вредни од Њега или од других људи. Учио их је да воле и помажу једни друге. Учио их је о Богу, вери и правим вредностима и смислу Божје љубави.

❖ Настављамо даље, погледајте ТВ час на нову тему:

<https://www.youtube.com/watch?v=OVGMppoFoHE>

Хришћанске врлине су све оно најбоље што човек може да има. То је сва она духовна (унутрашња) лепота која краси човека и чини да он сија попут злата. То су човекове добре особине и његов добар, исправан однос према свету. Врлина се види само кроз наш однос према другима, и према нашим делима. **Од многобројних врлина као најзначајнија и највећа у хришћанству се, после ЛЈУБАВИ, истиче СМИРЕЊЕ.** Да би своје ученике, научио и смирењу, Христос им је пре Тајне вечере опрао ноге. На овај начин је и нас подучио да ако желимо да се угледамо на Њега онда би требало да будемо смирени, тј. да служимо једни другима, а не да очекујемо да сви други служе нама. Смирење се управо и састоји у томе да се у свему не надамо у себе и своје способности, или да очекујемо све од другог, већ да стрпљиво и смирено, верујемо у Бога и препустимо Њему да одлучи шта треба. Човек није моћнији од Бога, нити зна више од Бога. Бог је тај који види боље, више и дугорочније од нас. Наше је да радимо најбоље што можемо. А да прихватимо оно на шта не можемо да утичемо. Смирењем се потпуно предајемо вољи Божијој. Смирење не осуђује, не завиди, не љути се, већ све прима добродушно. Блажен је човек који је задобио овај чудесни дар смирења. Смирени човек види у ближњима само добре стране, не завиди, већ се искрено радује успесима ближњих. Драги моји, бежите од гордости (да сте бољи од других), од мржње, од зависти, од љубоморе! Уместо да завидите и осуђујете, трудите се колико је год могуће да служите ближњима. Радујте се срећи и даровима ближњих, у томе ће се испољити велика хришћанска врлина - смирење.

„Прича о три човека”

Сваки од њих је носио са собом своја дела у два цака. У једном цаку су била добра, а у другом лоша дела. Један је био пребачен напред а други позади како би терет био „равномерно” распоређен. Међутим, сва тројица тежину својих дела нису осећала подједнако.

Пролазници су упитали првог човека да им каже шта носи у својим цаковима. „Сви моји успеси, сва добра дела, све животне радости су у цаку позади. Скривени од погледа, прекривени лишћем, не сметају ми много. У цаку напред се налазе све лоше и ружне

ствари које су ми се догодиле. Ходам, застанем често, вадим их, посматрам, проучавам, мислим шта ћу. Стално сам с њима, и мислима и осећањима. Стално радим на њима”. Тај се човек често заустављао, гледао уназад, мучио се над собом и мало напредовао у своме животу. И врло споро. . .

И другог човека су упитали исто. Он им је рекао: „У цаку напред носим моја добра дела, спознаје о врлинама. Често их гледам, вадим и показујем другима. Цак на леђима садржи моје грешке и моје слабости. Понесем их са собом куда год кренем, јер оне су моје и не могу их тек тако одложити на страну. Успоравају ме и понекад су веома тешке.”

А трећи човек је одговорио: „На предњем цаку написао сам реч “доброта”. Препуна је позитивних мисли, добрих људских дела, свих добрих ствари које сам имао и учинио у животу. Тај ми цак није тежак. Напротив, попут бродских једара, помаже ми у кретању напред. А цак на леђима има натпис “лоша сећања” и празна је, јер сам јој одрезао дно. О свему што ми се лоше догодило и што сам лоше учинио, молио сам Бога да ми опрости, и нисам то поновио. Тако сам и са лошим мислима које понекад у себи имам, као и о злу које од других чујем, мало размислим и бацитим их у ту врећу. Кроз рупу оне оду заувек. Ја сам слободан. Ја немам терета који би ме успоравао у ходу!”

Наш највећи задатак није у томе да никада не паднемо (лоша дела), већ да се сваки пут кад паднемо, подигнемо и не радећи тако више, наставимо даље ка Царству Божијем!

❖ Задатак

До следећег часа наредне недеље водите евиденцију о добрим делима и мислима (својим добрим особинама–врлинама) која сте учинили и препознали код себе. Запишите их на папиру као подсетник. Ако можете, замолите старије у кући да сликају ваш рад и пошаљите на мој мејл danka.veronauka.osvd@gmail.com

❖ До следеће седмице, поздрав, и молитва за крај:
„Помози, Боже, свима, па и нас не заборави. АМИН”

Поздрав од наставнице Данке